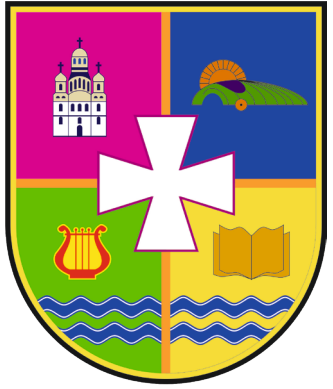

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №20(121) 26 ГРУДНЯ 2022 РОКУ

Вітаємо з
прийдешніми
святами!

Шановні жителі громади!

Щиро вітаю вас із прийдешніми святами – Новим роком та Різдвом Христовим! Цього року значно більше українців, ніж зазвичай, святкують Різдво за григоріанським календарем (25 грудня). Водночас залишається багато прихильників зустрічі Різдва за юліанським календарем – 7 січня. Та який би вибір ви не зробили, Різдво Христове – це одне з найбільших релігійних свят, що наповнює серця світлою радістю й душевним теплом.

Це прекрасне свято має давні традиції в нашого народу. Наші пращури завжди збиралися родинами за сімейним столом та славили народження Ісуса Христа. А напередодні від хати до хати ходили зграйки колядників, бажаючи господарям здоров'я й любові, врожаю та багатства.

Ці народні традиції збереглися понині. Попри війну, більшість із нас святкуватиме і Різдво, й Новий рік. Помиляється той, хто вважає, що в цей складний для всього українського народу період варто відмовитися від святкування. Можливо, обидва свята будуть не надто радісними, сповненими смутком за тими, хто відійшов у вічність або ж перебуває далеко від рідної домівки, але й ми, й наші діти варті того, щоб цими зимовими днями світла радість хоча б ненадовго наповнила наші серця. Вірю, що це перше й останнє Різдво, перший і останній Новий рік, коли в незалежній Україні триває війна.

Дозвольте з нагоди свят побажати передусім миру, добробуту й процвітання рідній Україні, а всім нам – духовного очищення, віри, надії та любові. Хай Новий рік і Різдво Христове наповнять наші серця радістю, спокоєм та впевненістю: агресор буде покараний, перемога буде за нами. Хай Божі дари – здоров'я, щастя, мудрість і злагода – панують у кожному домі. Бажаю благополуччя, енергії, натхнення, успіхів у всіх починаннях та святкового настрою!

Оксана КОРДУБАН,
генеральний директор ПП «Білоцерківська агропромислова група»,
депутат Білоцерківської сільської ради.

Дорогі земляки!

Добігає кінця 2022-й рік. Він був украй непростим для України, для всього нашого народу й увійде в історію як рік розв'язання росією повномасштабної війни на території нашої країни. Водночас це рік, що засвідчив неабияку силу духу, мужність та незламність українців, їхнє непереморне прагнення до свободи й незалежності своєї країни.

На превеликий жаль, цей рік забрав життя багатьох справжніх українських патріотів, невинних дітей, цивільного населення. Війна триває, й наступного року теж гинуть кращі сини й дочки України. Але ні в кого вже немає сумніву, що саме 2023-й рік стане роком перемоги України у війні.

Зазвичай проводжаючи рік, що минає, й зустрічаючи новий, ми не лише підбиваємо підсумки прожитого, а й будуємо плани на майбутнє, по-дитячому сподіваємося на здійснення мрій. Певені, що для переважної більшості наших співвітчизників найзаповітнішою мрією є закінчення кривавої війни, повернення додому рідних, возз'єднання родин. Саме ці бажання загадуватимуть люди в новорічну ніч під удари годинника незалежно від того, де перебуватимуть: на вільній українській землі, на окупованих територіях, за кордоном чи в окопах на передовій...

Дорогі друзі! Зібравшись у колі рідних і близьких із нагоди Нового року та Різдва Христового, згадайте добрим словом наших захисників. Саме завдяки їм ми перебуваємо у відносній безпеці. Саме їм завдячуємо спокійним життям наших дітей.

З нагоди свят бажаю кожному міцного здоров'я, доброзичливості, терпіння, любові до ближніх, мудрості та сили духу, а Україні – миру та процвітання. Хай Божя ласка підтримує та зігриває кожного з нас, надихає на добрі справи й шляхетні вчинки.

Вінтор КОРДУБАН,
голова ради директорів ПП «Білоцерківська агропромислова група», депутат Полтавської обласної ради.

Шановні жителі Білоцерківської ТГ! Дорогі друзі!

Вітаю всіх вас із прийдешнім Новим роком та святом Різдва!

Обидва свята прийнято відзначати в домашній обстановці, в колі рідних та друзів. Проте понад 200 жителів нашої громади, які стали на захист суверенітету й цілісності України, зараз позбавлені тепла домашнього вогнища. Вони перебувають далеко від свого дому й рідних: воюють на передовій у лавах ЗСУ, служать у Нацгвардії, чергують на блокпостах у Територіальній обороні... Вони загортають собою кожного з нас і всю Україну. Низький уклін їм за це.

Напередодні чудових зимових свят бажаю всім нашим захисникам здоров'я, стійкості та якнайшвидшого повернення додому з перемогою.

Рік, що минає, став справжнім випробуванням для всього нашого народу. Та кожен розуміє, що наступний рік теж буде важким. Підступний ворог не відмовився від планів знищити українську націю. Він і далі гатитиме по енергетичним підприємствам, критичній інфраструктурі. Можливі перебої з енергопостачанням чи нові блекауты. Але нас не лякати й не зламати! Ми переможемо. Тож 2023-й рік буде роком нашої перемоги, роком насиченої роботи з відродження економіки, відбудови всієї країни.

Завдяки мужності та незламності українського народу наша країна вже здобула повагу й підтримку всієї світової спільноти. Наступного року Україна продовжить цей шлях і впевнено вирішуватиме накопичені проблеми, зокрема з подолання корупції, зміцнення демократії, поліпшення добробуту своїх громадян.

Бажаю кожному жителю громади знайти своє місце у житті, щоб щоденна праця дарувала справжнє задоволення й повагу людей. Здоров'я вам, успіхів, любові й достатку в родині, великих і світлих цілей, любові і, звичайно ж, миру!

Щиро ваш

Іван ЛЕЩЕНКО,
Білоцерківський сільський голова.

ВАЖЛИВО

Ухвалили бюджет-2023

21 грудня відбулася остання цього року дев'ятнадцята сесія Білоцерківської сільської ради восьмого скликання.

Сільський голова і 16 депутатів, які зібралися в сесійній залі, розглянули цілу низку важливих питань життєдіяльності нашої громади. Однак найголовнішим із них було ухвалення бюджету сільської ради на наступний 2023 рік. Він передбачає доходи та видатки у сумі 50 млн 211 тис. грн. Для порівняння: бюджет на 2022 рік, який ухвалили депутати рік тому, передбачав доходи й видатки у сумі понад 84 млн грн.

Коментуючи ухвалений бюджет, Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко зазначив, що він доволі скромний, але при цьому цілком реалістичний.

Докладніше про кошторис громади на 2023 рік ми розповімо в наступному номері газети.

Патріотична ялинка в Білоцерківці

19 грудня, як завжди на Миколая, біля Білоцерківського СБК встановили новорічну ялинку. Штучне дерево сільська рада придбала торік, тож цього року не витратила жодної копійки. А прикраси на ялинку власноруч виготовили культпрацівники. Від цього ялинки тільки виграла, адже все оздоблення дуже патріотичне.

Попередньо сектор культури, туризму та охорони культурної спадщини оголосив конкурс на кращу патріотичну новорічну прикрасу. Виявилось, що серед жителів громади чимало креативних та залюблених в Україну особистостей, які представили дивовижні гірлянди, ліхтарики, зірочки, кульки тощо переважно в національних кольорах.

На святі, яке влаштували для малечі працівники Білоцерківського СБК, нагородили перемож-

ців та учасників конкурсу. Перше місце здобув Нікіта Кишинець, друге – Юлія Кожем'яка, на третьому – Дмитро Мацько.

А тепер про саме свято. На нього зібралося понад сотню дітей і багато дорослих. На малечу чекав захоплюючий квест «У пошуках подарунків Святого Миколая», різноманітні ігри та розваги. Їх вдало доповнювали вокальні виступи Насті Бірук і Вікторії Близнюк. Ведучими заходу були Тетяна Кравчук і Світлана Грищенко.

Звичайно ж, на свято завітав і Святий Миколай, який цього року був дуже переконливим. Жодного порівняння з Дідом Морозом із ватною бородою! Діти повірили, що це справжній святий, оточили його щільною юрбою. Кожному хотілося пригуглити чи хоча би доторкнути до доброго дідуся.

Зворотний зв'язок

Спасибі за газету

Висловлюю щирі слова вдячності від жителів с. Балаклія Вікторові Володимировичу і Оксані Анатоліївні Кордубанам за громадську газету «Наша громада – єдина родина». Завдяки вашій фінансовій підтримці ось уже шостий рік жителі громади оперативно дізнаються про рішення сільської ради, важливі події, здобутки земляків тощо. Для багатьох сімей це єдина газета, яку люди отримують. Кожен номер «Нашої громади...» люди чекають із нетерпінням. Вона змістовна й цікава. А голові сільської ради Іванові Васильовичу Лещенку велика вдячність за організацію доставки газети до кожної оселі. Разом ми – велика сила!

Любов ЛОБАНОВА,
депутат Білоцерківської сільської ради.

Газета № 1 (122) вийде 13 січня 2023 р.

Нагорода ЄС

Європейський Союз нагородив «хоробрий український народ за його опір вторгненню Росії та непокору під час війни» премією Андрія Сахарова «За свободу думки».

Євросоюз заснував цю премію 1988 року. Нею вшановують окремих осіб або групи, які захищають права людини та основні свободи. Торік цю нагороду отримав російський опозиціонер Олексій Навальний, а цього року її присуджено не окремій людині, а цілому народові! Євросоюз оприлюднив своє рішення ще у жовтні, проте урочиста церемонія нагородження головною премією ЄС у галузі прав людини відбулася 14 грудня у Страсбурзі. Її приймали засновниця медичного евакуаційного підрозділу «Ангели Тайри» Юлія Паєвська, правозахисниця Олександра Матвійчук і міський голова окупованого Мелітополя Іван Федоров.

Вручаючи нагороду, голова Європарламенту Роберта Меццла заявила: «Ми були свідками надихаючого опору звичайних громадян, які йшли на найпотужнішу жертву, щоб затримати колону танків, літні люди стояли проти російських військ, маючи лише гордість як зброю».

Вона додала: «Немає нікого більш гідного цієї премії. Ця нагорода — для українців, які воюють на фронті, для тих, хто був змушений виїхати, тих, хто втратив рідних та друзів, усіх тих, хто встає та бореться за те, у що вірить. Я знаю, що хоробрий народ України не здасться, і ми разом з ним».

На шляху до духовної незалежності

Рік, що минає, увійде в історію як рік духовного очищення українців.

Тривалий час у нашій державі, яка понад 30 років тому проголосила себе незалежною, чудово почувалися священники, керовані з Москви. При цьому церква, що називала себе «Українською», агресивно насаджувала ідеї «русского міра» та возвеличувала російську імперію.

Хоч як дивно, та глава держави з початку своєї каденції не перешкоджав Українській православній церкві Московського патріархату вести свою діяльність. Зрештою на 10-му місяці війни йому урвався терпець. Трапилося це після того, як за підсумками Синоду 23 листопада УПЦ не тільки не засудила колаборантів, назвавши їх патріотами, а й продовжила називати процес переходу громад із Московського патріархату у помісну Православну церкву України рейдерським захопленням храмів за сприяння влади.

Після цього СБУ провела низку обшуків у єпархіях УПЦ МП у багатьох областях і виявила дуже цікаві речі. Наприклад, у Почаївській духовній семінарії та у Івано-Франківській єпархії силовики вилучили літературу, у якій заперечується існування українського народу, на території Чернівецько-Буковинської єпархії УПЦ правоохоронці знайшли документи, що підтверджують наявність російського громадянства у керівництва єпархіальних структур, а також прокремлівську літературу.

1 грудня Рада національної безпеки і оборони запровадила санкції проти низки священнослужителів, а також доручила Кабміну, Держслужбі з етнополітики і свободи совісті розробити механізми, які унеможливили би діяльність в Україні релігійних структур, афілійованих із Москвою. Кабмін також повинен забезпечити у двомісячний термін перевірку наявності правових підстав та дотримання умов користування релігійними організаціями майном на території Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника.

Президент Володимир Зеленський одразу ж увів у дію це рішення РНБО та заявив: «Ми забезпечимо для нашої держави всю повноту незалежності. Зокрема духовну незалежність».

Будемо сподіватися, що обшуками й вилученням літератури справа не закінчиться.

Катерина Ясінко: «Навіть удома у відпустці син подумки там, на передовій...»

Родину учителів-пенсіонерів Ясінків у Рокиті знають, без перебільшення, всі. Михайло Іванович і Катерина Іванівна багато років навчали дітей у місцевій школі, а зараз, на заслуженому відпочинку, активно працюють у ветеранській організації.

Подружжя виховало чотирьох синів: Олександра, Олега, Ярослава та Івана. Усі дорослі, усі справжні козаки, патріоти України, шановані друзями й односельцями. Мають Ясинки й двійко онучків-козачат, а нещодавно в родині наймолодшого сина Івана народилася донечка, якій на Миколая виповнилося три місяці.

Як і слід було очікувати, всі четверо синів Ясінків — від старшого до найменшого — після початку війни отримали повістки й з'явилися до військкомату. Двоє з них — Олег і Ярослав — уже захищають Батьківщину в лавах ЗСУ.

Жоден із братів не ухилявся від виконання свого громадянського обов'язку. Старший Олександр (він живе в Білоцеркві) не служив в армії, у нього проблеми зі здоров'ям. Чоловік пройшов медкомісію й заявив: «Якщо треба, то я готовий!». Поки що не треба, тож він у резерві. Так само вчинив і найменший — Іван, який разом із родиною живе у батьків у Рокиті.

Олегові Ясінку довіряли відповідальні ділянки служби

39-річний Олег Ясінко — професійний військовий. Свого часу він, наслідуючи батьків, закінчив Полтавський педуніверситет, але повчителювати йому не довелося: у серпні 2014 року чоловік оформив контракт і пішов добровольцем на військову службу. Брав участь в АТО, ООС. Від звичайного рядового військовослужбовця дослужився до капітана й зараз перебуває на одній з керівних посад у своїй військовій частині.

— Що то за військова частина, де вона розташована, він не каже, — розповідає Катерина Іванівна. — Знаю лише, що десь на Західній

Олег Ясінко

Україні. Він служить у військово-повітряних силах України, в частині, яка забезпечує керування польотами. У лютому, коли росіяни вторглися в Україну, його військова частина зазнала ракетно-бомбових ударів, після цього була евакуйована у безпечніше місце. Вона ж має забезпечувати вильоти авіації.

Олега я не бачила майже рік: востаннє він гостював у нас на Новорічні свята перед війною. Я мало що знаю про його службу, лише те, що йому довіряли такі ділянки роботи, які мали б виконувати старші за рангом офіцери: майори, підполковники. А він тоді був старшим лейтенантом... Тож син, вочевидь, проявив себе відповідальним, дисциплінованим і кваліфікованим військовослужбовцем.

Олег завжди був патріотично налаштованим: справжній українець. Він і сина свого Олександра влаштував на військову кафедру педуніверситету: «Зараз така пора, — пояснив синові, — що треба мати військовий гарт!»

З-під Яворівського полігону до президентського полку

Про Ярослава мати знає трохи більше, бо той жив поряд у Рокиті, а якраз напередодні нашої розмови приїжджав у 10-тиденну відпустку.

Катерина Іванівна пригадує, як хвилювався Ярослав, коли почалася війна, а повістки він не отримав. Усім хлопцями прийшли повістки, а йому немає...

Не витримавши довгого очікування, Ярослав разом із односельцем Станіславом Штаньком 7 березня поїхали у військкомат, щоб виконати свій свяятий обов'язок — стати на захист країни. З Миргородського району зібрали тоді групу з 50 осіб і направили її у 184-й навчальний центр Національної академії сухопутних військ імені Гетьмана Сагайдачного (с. Старичі Львівської області). Там готували, зокрема, операторів протитанкових ракетних комплексів. Неподалік був знамени-

тий Яворівський військовий полігон, облаштований за стандартами НАТО: з унікальною смугою перешкод, стрільбищем «Сафарі». Таку назву стрільбище отримало через піщані ґрунти полігону, які чимось нагадують африканські пейзажі.

— 8 березня їх туди відвезли, а 13 березня Яворівський полігон обстріляли російські окупанти. 30 крилатих ракет було випущено, частина з них була збитою протиповітряною обороною. Але 8 ракет влучили у територію полігону. Тоді загинуло 35 наших хлопців, ще 134 отримали поранення. Морозну ніч новобранцям довелося провести в лісі, переховуючись від обстрілів. А Ярослав під час обстрілу отримав травму спини, яка й досі дається взнаки...

Евакуювали їх лише наступної ночі. Вивезли на залізничну станцію, посадили в поїзд і повезли невідомо куди. Цілу добу провели хлопці в поїзді, поки нарешті потрапили в Київ. Виявилося — в Окремий президентський полк імені гетьмана Богдана Хмельницького. Тоді за Київ точилися запеклі бої, рашисти наступали на столицю з кількох сторін: з північно-західного напрямку, з боку Чорнобильської зони та Білорусі. На обох берегах Дніпра тривали бої з російськими диверсійно-розвідувальними групами.

Тільки-но новобранців розмістили по казармах, як завили сирени: повітряна тривога! Треба було ховатися в укриття. Пожити в казармах, як і належить солдатам, по суті не вдалося: через постійні ракетні обстріли хлопці були змушені довгих три тижні перебувати у підвалах. Важко було, боліла спина, підвали були сирі, холодні, непристосовані... 2 квітня Київська область була звільнена від окупантів.

Тим часом із прибульців формували окремі підрозділи. Оскільки президентський полк поповнився великою кількістю новобранців, його перейменували у президентську бригаду. Нині її чисельність близько півтори тисячі військовослужбовців. Кожен батальйон заради безпеки особового складу перебував у різних місцях Києва. Увесь березень минув під безперервними обстрілами міста. Тож хлопці, які приїхали зі Старичів, опинилися розділеними і розкиданими по різних околицях Києва.

З Києва хлопців майже щодня возили на різні полігони, займалися з ними досвідчені інструктори. Після Києва Ярослава направили на навчання у Львів, потім у Чернігів. Коли була загроза наступу окупантів із боку Білорусі, його підрозділ кинули на стримування ворога в район села Іванкове Київської області.

Навчання у Британії

А влітку Ярослав потрапив у групу українців, яких набирали для навчання у Великій Британії. Навчання були спеціально пристосовані до потреб українських захисників, а також до мінливої ситуації на фронті. Британський уряд навіть оперативно закупив автомати Калашникова, щоб українські солдати мали змогу тренуватися з тією зброєю, яку вони використовуватимуть безпосередньо на передовій. Протягом двох тижнів Уельська Гвардія, де навчався Ярослав Ясінко, випробовувала ці автомати, щоб переконатися, що вони готові до використання.

Програма, яку проходили українці у Британії, була розроблена спеціально для добровольців, новобранців, а також військових із незначним бойовим досвідом (а іноді й без нього) на основі базової підготовки солдат Сполученого Королівства. Курс передбачав отримання ґрунтовних навичок для ефективного ведення бойових дій на передовій. Британські інструктори приділяли велику увагу й навчанню українців військовій тактиці в міських умовах. Відпрацюувалася так звана «захистка» міста. Вона стосувалася не лише зіткнень з ворогом: у підвалах будинків можуть ховатися жінки, діти, літні люди, яких треба евакуйовувати в безпечне місце. Британці навчали наших хлопців, як треба просуватися містом і при цьому уникати втрат, до того ж не завдавати постійних ударів по житлових кварталах, як це

роблять російські загарбники.

Військові тренування в Британії були організовані таким чином, щоб створити ілюзію максимальної схожості зі справжніми міськими умовами. На базі були «будинки», «стіни», «вікна», перешкоди, навіть автомобілі, начебто підірвані на мінах. На вулицях лежали гранати й використані гільзи. Були залишки колючого дроту й барикади, навіть таблички з написами українською мовою!

Ярослав навчався в Великобританії місяць, після чого знову потрапив на Київщину: охороняти підступи до столиці з півночі. Потім знову передислокація, знову Яворівський полігон, знову навчання. А після навчань — на передову, на Донбас, на Новопавлівський напрям, на підкріплення 68-ї егерської бригади.

Докучають рашисти й... миші

Підрозділи цієї бригади призначені для ведення бойових дій у лісовій та болотистій місцевості. Тому й комплектуються лише військовослужбовцями контрактної служби, які мають досвід бойових дій або спорідненість зі специфікою бригади — мисливці, егері, співробітники лісових господарств. Яку спорідненість із егерями побачило військове керівництво у Ярослава — невідомо. Швидше за все, треба було просто підтримати підрозділ, виснажений тривалими боями на передовій. По-суті, він дислокується на нульових позиціях, під Донецьком. Окопи розташовані на відстані 200-300 м від окопів росіян!

— Оце і зараз він перебуває там, на лінії зіткнення, — розповідає Катерина Іванівна. — Над головами безперервно летять то літаки, то ракети, на землі рвуться бомби, снаряди... А ще загризають миші. Справжнє нашествя мишей! Хлопці поробили в окопах собі ніші в різні боки, затулили їх клейонками, гріються там свічками, газовими балончиками, підігрівають на них їжу... І живуть там разом із мишами. Вивести їх неможливо: їх тисячі! Як похолодало — вони з полів лізуть до людей. Залезають під одягу, кусяють, гризуть все підряд: взуття, одяг, особисті речі. Ярославу кітель прогризли...

Звичайно, в таких умовах довго не витримаєш. Тому періодично відбувається ротация: днів на три їх відпускають у сусіднє село Великі Новосілки — пожити в хаті, помитися, відпочити. А їхнє місце в окопах займають інші бійці. І таке життя у Ярослава триває із серпня місяця.

— Оце дали йому відпустку на 10 днів, щоб відпочити, набрався сил, — продовжує розповідь мати. — Але я ж бачу, що навіть удома у відпустці він був подумки там, на передовій. Щодня він телефонував хлопцям, розпитував, як там вони, переживав, що вони там воюють, а він удома. Його тягнуло туди, до побратимів.

І додає:

— Ярослав дуже вдячний волонтерам, які йому допомагали: своїм знайомим із Полтави й нашим місцевим. Наші рокитянські волонтери дуже багато корисного зробили для воїнів: дістали спальні мішки, вив'язали теплі шкарпетки, рукавички накупили, свічки поробили...

Хай береже вас Бог, дорогі наші захисники!

Сергій МИКОЛЕНКО.

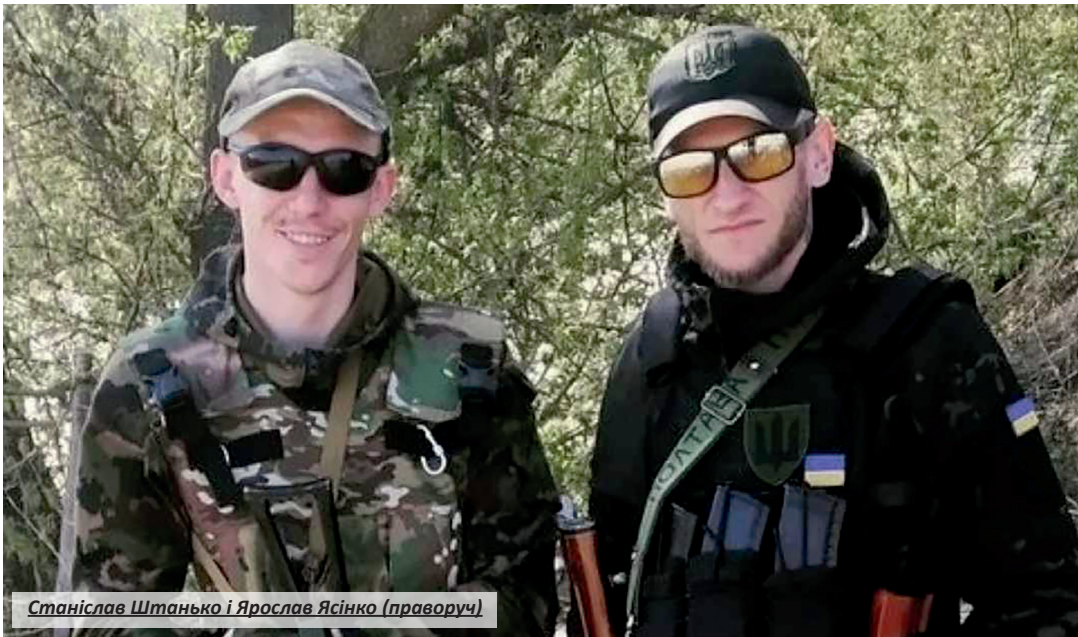
До уваги воїнів, які у відпустці!

У попередньому числі газети ми розповідали про жительку с. Балаклія Аллу Красюк, яка виготовляє свічки для наших захисників на фронті. У цьому жінці допомагають односельці: збирають гроші на парафін, приносять баночки.

З радістю повідомляємо, що перша партія свічок уже на передовій. Їх доставили волонтери разом із малюнками вихованців Балаклійської гімназії.

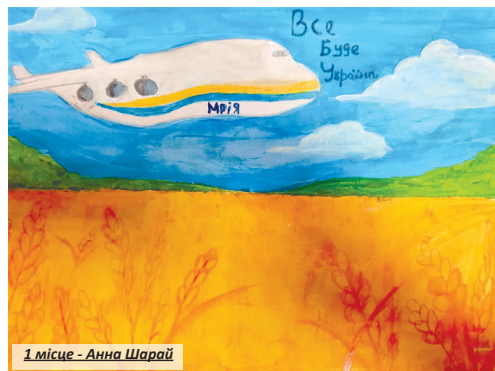
Алла Анатоліївна не припиняє своєї роботи. Тож якщо хтось із воїнів — жителів нашої громади — приїде у відпустку, звертайтеся за свічками.

Тел. Алли Красюк 050 0113782.

Станіслав Штанько і Ярослав Ясінко (праворуч)

Малюємо ПЕРЕМОГУ: патріотичні малюнки дітей працівників БіАГР передали військовим

1 місце - Анна Шарай

Денис Дмитренко 9 років

2 місце - Денис Дмитренко

3 місце - Андрій Сторчак

Глядацькі симпатії - Аня Ісаєнко

Військові з патріотичними малюнками дітей

Компанія БіАГР організувала конкурс дитячих малюнків на тему «Малюємо ПЕРЕМОГУ» серед дітей працівників підприємства. Маленькі художники залюбки подавали свої шедеври на конкурс. Їхні малюнки передали українським захисникам на Херсонщину та Донеччину, а всі учасники отримали солодкі подарунки.

За перемогу в конкурсі боролися понад 60 учасників різного віку. Усі з різних куточків України: не лише з Білоцерківської громади, а й з Полтави, Харкова, Київщини.

Такий конкурс провели в компанії вдруге. Цього року маємо на 20 учасників більше, ніж торік. Усі малюнки, які отримали, неймовірно гарні та креативні. Діти малювали нашу бажану ПЕРЕМОГУ. Їхні шедеври передали військовим, які зараз виборюють нашу незалежність. Безмежна вдячність усім захисникам України, волонтерам та кожному, хто об'єднався у боротьбі й боронить нашу землю, — говорить генеральний директор ПП «Білоцерківська агропромислова група» Оксана Кордубан.

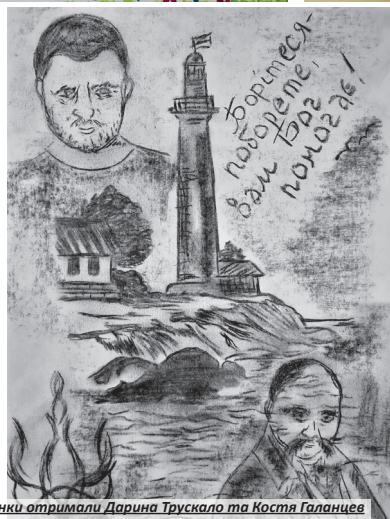
Визначали переможців за до-

За креативні малюнки додаткові подарунки отримали Дарина Трускало та Костя Галанцев

помогою онлайн-голосування, яке тривало близько двох тижнів. Кращі роботи обирали саме працівники «Білоцерківської агропромислової групи», а також родини, друзі учасників.

Ніхто з учасників конкурсу не залишився без заохочення: усі діти отримали солодкі подарунки. А переможниця конкурсу 12-річна Анна Шарай з Білоцерківки здобула головний приз — солодоші, подарунковий сертифікат на 1500 грн у ма-

Малюнки передали військовим на Херсонщину та Донеччину разом із окопними свічками, які виготовляє працівниця БіАГР Олена Сіра.

газин іграшок, а також брендовані чашку та шофер БіЛО.

Друге місце виборов Денис Дмитренко з Харкова, а третє — Андрій Сторчак з Києва. Призерів нагородили солодкими подарунками, подарунковими сертифікатами та чашками з шоперами.

Учасники конкурсу Дарина Трускало та Костя Галанцев за креативні малюнки також отримали подарунки: солодоші та подарункові сертифікати.

Малюнки передали військовим на Херсонщину та Донеччину разом із окопними свічками, які виготовляє працівниця БіАГР Олена Сіра.

А в компанії вкотре переконалися, які талановиті дітлахи у працівників Білоцерківської агропромислової групи. Безперечно, дитячі малюнки піднімуть настрій воїнам та нададуть сил. Усе буде БіЛО! Усе буде Україна!

Алла ШАБЕЛЬНИК,
PR-менеджер ПП «Білоцерківська агропромислова група».

Миколай вітав малечу Школярі допомагають воїнам ЗСУ

19 грудня — День святого Миколая Чудотворця. Його знали в народі як покровителя всіх бідних і нужденних. Він завжди приходив на допомогу в тяжку годину, часом уночі, таємно.

Від давнини залишилася в народі чудова традиція напередодні свята дарувати діткам подарунки від святого Миколая. Цього року це свято особливе. Воно стало для малечі як промінь добра та щасливого життя, як провісник миру та добробуту в родинах. Багато діток по всій Україні та за її межами написали листи до доброго святого із зовсім недитячими проханнями. Хтось просив зустрічі з рідними, хтось — теплий однострій для військових, а хтось бажав побачити тата, щоб просто обійняти його. І всі маленькі сердечка разом просили миру для нашої країни.

Святий Миколай відгукнувся на

прохання дітей і завітав у кожний навчальний заклад нашої громади. Ніхто з маленьких мрійників не залишився без подарунка. Тож хоча би на один день діти забули про всі негаразди й занурилися в атмосферу свята.

У Корнієнківському ЗДО «Перлинка» святий Миколай відкрив свою резиденцію та приймав побажання малечі особисто. Усі діти отримали свої чарівні подарунки та втіху від святкового дійства, яке підготували працівники закладу.

У чарівний світ казки на новорічні свята може зануритися кожна дитина, щоб хоча би на деякий час забути про війну, щоб у маленьких та великих серцях українців оселилися любов і добро.

Наталія САМОЙЛІК,
директорка ЗДО «Перлинка»,
депутат сільської ради.

Резиденція святого Миколая в Корнієнківському дитсадку.

Вручили подарунки дітям героїв

19 грудня з нагоди Дня святого Миколая Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко разом із представником військкомату майором О. І. Сисенком та працівниками виконавчих органів влади відвідали дітей, чий батьки загинули або пропали безвісти під час повномасштабної російсько-української війни. Таких у нашій громаді троє: Олександра Артеменко із с. Дзюбівщина та Валерій і Андрій

Бухало із с. Огірківка.

Дорослі поспілкувалися з дітьми, побажали успіхів у навчанні, після чого вручили солодкі подарунки «від Миколая». Звичайно, вони не замінять дітям їхніх татусів, та все ж доброзичливе слово й увага представників влади переконали маленьких жителів громади, що вони не самотні, що їхні батьки — справжні герої, якими всі пишаються.

Миколай робить добрі справи, а дорослі вчать дітей наслідувати його у цьому.

19 грудня, на Миколая, в Бірківській гімназії відбувся Благодійний ярмарок для ЗСУ. Активну участь у ньому взяли вчителі, співробітники, учні 1-9 класів.

Напередодні діти власноруч виготовили чимало різноманітних поробок, разом із батьками спекли торт, тістечка, інші смаколики. Усе це вони продавали на ярмарку. Крім того, виступали з концертом. Тож, як і годиться, торгівля була веселою та галасливою.

Активними покупцями були вчителі, учні, батьки, багато жителів Бірок. Неабияким попитом користувалися торт, які спекла техпрацівниця Тетяна Адамівна Любиченко — їх розкупили одразу. Проте й інші учасники ярмарку продали весь свій крам — нічого не залишилося. Найбільше (понад 4 тис. грн) торгували п'ятикласники, які разом із класним керівником Іриною Анатоліївною Кагіровою виготовили силу-силенну різноманітних поробок. А загалом під час Миколаївського ярмарку торгували 11200 грн. Ці кошти колектив Бірківської гімназії перерахує на потреби ЗСУ.

Вихованці інших навчальних закладів теж активно допомагають нашим захисникам. Діти власноруч готують подарунки для бійців та передають на фронт. Так, у Подільській гімназії малеча зробила обереги: янголят, браслети, сердечка, підкови. Усе це діти вже передали врятам на фронт. А ще подільські школярі поклали в посилку шоколадки та теплі шкарпетки.

У Красногорівському ліцеї школярі виготовляли свічки, збирали баночки для них, до всього, підготували подарунки для тих учнів закладу, чий батьки захищають Україну. Зараз у ліцеї триває акція «Новорічна іграшка для воїна».

Без сумніву, тепло дитячих сердець зігріватиме воїнів у холодних окопах, а дбайливо виготовлені дитячими руками обереги надійно захищатимуть їх від ворожих куль.

Ніна КОРНІЄНКО.

Миколаївський ярмарок у Бірківській гімназії

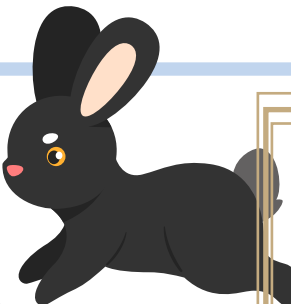

Подільські школярі з посилкою для воїнів

Поробки, які зробили для захисників учні Мостовіщинської гімназії

Чого нам чекати від Чорного Водяного Кролика

За Східним календарем, який має 12-річний цикл, наступний 2023 рік буде роком Кролика (або, за в'єтнамським трактуванням, Кота).

Покровитель наступного року разом із Козою й Кабаном (Свиною) належать до трійки так званих знаків-«завершувачів». Найчастіше в такі роки завершуються певні глобальні процеси, які вже відіграли свою роль в історії людства і мають піти в минуле. Ну, а оскільки Кролик (Кіт) любить аналізувати поточні події, все підраховувати і підбивати підсумки, можна припустити, що йдеться й про агресію рф проти України, а також про серйозну роль, яку поки що відіграє ця країна у світовій політиці та всесвітній історії.

Кожна тварина-покровитель року не лише повертається через 12 років, а й має конкретні характеристики за кольором та елементом світобудови (вогонь, дерево, вода тощо). Так, 2022-й рік був роком Чорного Водяного Тигра.

Прийдешньому Кролику властиві такі ж характеристики: чорний колір і водна стихія. Чорний колір означає силу, завзятість, а вода – символ рухливості й водночас м'якої сили. Отож нас так само, як попереднього року, переполюватимуть емоції, з якими буде не просто впоратися. Велика ймовірність стихійних лих і техногенних катастроф, пов'язаних саме з водою: повеней, цунамі, проривів дамб, виходу з берегів великих річок. Не завадить обережність і кожній конкретній людині під час перебування у водоймах і навіть на березі.

Водночас символ води допомагає приборкати конфлікти за допомогою переконань. Сподіваємося, що на дипломатичній арені України зуміє домовитися про капітуляцію та роззброєння рф, а також виплату репарацій.

Для повноти картини слід розглянути й число року. $2+0+2+3=7$. Сімка – це мудрість, витонченість, схильність до знань. Саме те, чого багатьом, на жаль, бракує...

Уточнимо, що Новий рік за Східним календарем настає не 1 січня: він припадає на перший молодик першого місяця року. Рік Чорного Водяного Кролика почнеться 22 січня 2023 року й

триватиме до 9 лютого 2024 року.

Однак українці звикли вітати наступного покровителя року в ніч із 31 грудня на 1 січня. Тож тієї миті, коли годинник битиме дванадцять разів, кожен, певно, подумки звернеться до Чорного Водяного Кролика й попросить про здійснення найзаповітніших мрій. Ми ж підготували добірку поради, як правильно зустріти господаря наступного року.

Як і де зустрічати Новий рік

І Кіт, і Кролик – тварини домашні й дуже сімейні, для них особливе значення мають друга половинка та потомство. Наступного року багато пар наважаться на офіційне укладення шлюбу. Можливе й поповнення в сім'ї.

Зустрічати Новий рік найкраще в родинному колі або в оточенні близьких людей. Це побажання нереальне для наших захисників, які перебувають на передовій. Та в новорічну ніч не

лише рідні, а й уся Україна подумки будуть із ними. А ще Кролик є символом достатку, щастя, довгого радісного життя. Саме цього й побажаємо усім нашим воїнам.

Як прикрасити будинок

У вашій оселі не повинно бути надто яскравих кольорів. Постарайтеся прибрати з інтер'єру червоний та близький до нього відтінки. Перевагу віддайте світлим тонам та зеленому. Створіть м'які й затишні куточки з пледами і подушками, в яких хотілося б поніжитися.

Малюнок зебри чи леопарда точно не сподобається прийдешньому господареві року. Добре декорувати будинок живими квітами: зрізаними або в горщиках. З них можна скласти симпатичні інсталяції. Пам'ятайте: і Кіт, і Кролик люблять при-

роду і залишаться задоволені вашим задумом.

Що вдягнути на Новий рік

Кролик (Кіт) вітає простоту та природність. Тому складні «наворочені» вбрання та пишні зачіски залиште для іншого разу, оберіть простоту.

Як і у випадку з інтер'єром, уникайте яскравих кольорів, зупиніться на одязі білого, сірого, бежевого, голубого, пастельного кольорів або вдало поєднайте відтінки. Можна, звичайно, порадувати господаря року святковим вбранням чорного кольору. Але в ньому обов'язково має бути натяк на воду – блиск або відповідні аксесуари.

Що приготувати на святковий стіл

Нагадаємо: 2023-й рік подвійний – Кота й Кролика, а тому частування на столі повинні задовольняти смаки одразу двох

тварин. Постарайтеся, щоб на столі обов'язково були страви з риби: заливне, салат, смажена чи солена риба. Також обов'язково має бути багато овочів та зелені.

Спробуйте зробити акцент на салатах та закутках. Це буде оригінально та ще й корисно, бо ніхто не відчуватиме перенасичення через кілька годин сидіння за столом.

У сервіруванні столу використовуйте білі кольори та золоті акценти: свічки, серветки, посуд. На стіл можна поставити фігурку кролика чи kota. Хазяїна року це потішить.

Як залучити удачу

У китайській традиції для залучення удачі часто служать статуетки кролика або kota. Вважається, що якщо в оселі з'явиться така фігурка (особливо якщо тварина золотого кольору й си-

дить на монетах), то в життя одразу прийдуть добробут, мир, кохання.

Щоб у родині панувала гармонія, фігурку кролика (цього разу білого кольору) слід поставити на підвіконня. Тим, кому не вистачає терпіння та доброти, слід придбати фігурку kota чи кролика на задніх лапах з піднятою мордочкою. А ось кролик із морквиною в лапках – це символ удачі в бізнесі.

Що подарувати

Багато хто вважає фігурку kota чи кролика ідеальним подарунком. Можливо. Ці тварини – на щастя в будинку. Але перш ніж купувати такий презент, обов'язково уточніть у обдаровуваного, чи потрібен він йому.

Є багато інших варіантів. Наприклад, інтер'єрні речі: картини, пледи, подушки та все те, що створює затишок, який дуже люблять Коти та Кролики. Можна подарувати квіти в горщиках – вони теж створюють затишок.

Яким буде наступний рік

У китайській астрології Кролик символізує терпіння та удачу. Є всі шанси, що 2023 рік принесе те, чого нам не вистачало 2022 року: мир і успіх. Кролик стримує занадто імпульсивних або тих, хто витає у хмарах. Ось чому двічі подумавши, перш ніж діяти, вам вдасться успішно здійснити все задумане.

Не варто планувати на наступний рік грандіозні події, які мають перевернути ваше життя. Хоч як дивно це звучить, та краще провести наступний рік досить рутинно. Ні Кіт, ні Кролик не люблять різких рухів тіла. А ось для одруження й народження дітей час цілком сприятливий. Господар року оцінить родину!

Люди, народжені під знаком Кролика, спокійні, рішучі та рідко впадають у паніку. Саме тому вони легко виходять із найскладніших ситуацій. Кроликам щастить у фінансах. Вони уживаються з тими, хто народився під знаком Дракона, Мавпи та Біка. Водночас не терплять зарозумілих Півнів та істеричних Тигрів.

Рік Кролика принесе менше гніву й більше розслаблення, ніж 2022-й рік, покровителем якого був агресивний Тигр. І ще добрі новини: гроші придобуватимуться набагато легше, ніж раніше.

За матеріалами Інтернет підготувала Дарина СОЛОДКА.

Гороскоп на 2023-й рік

Рік Кролика має стати вдалим для всіх знаків Зодіаку, та особливо пощастить трьом із них: **КОЗИ, СВИНІ та СОБАЦІ**. На цих трьох щасливців чекає один із найкращих періодів у їхньому житті. Вони отримають благословення у романтичній та фінансовій сферах і можуть розраховувати на процвітання бізнесу й успішну кар'єру.

Народжені в рік **ЩУРА** теж будуть щасливими, бо цей знак входить до числа найуспішніших знаків Зодіаку. Щури можуть розпочати свій власний бізнес або одружитися.

На **КОНЯ**, до якого Кролик ласкавий, теж чекає щастя: кар'єрне зростання, гармонія в родині, фінансова стабільність... Але за однієї умови: якщо він працюватиме, навчаючись нових професійних знань та навичок і розумно вибудовуючи стосунки.

МАВПІ, спритністю якої Кролик захоплюється, доведеться обирати між кар'єрним злетом і особистим життям – навіть така спритна особа, як вона, скрізь не встигне.

Традиційно **ПІВНІ** є ворогами Кроликів, тому китайський гороскоп радить цим птахам остерігатися невдач

і більше працювати. А самі **КРОЛИКИ**, згідно з китайським зодіаком, дратуватимуть божество Тай Суй, тож їм потрібно в усьому бути обережними. Та загалом Кролик може розраховувати на «теплу клітку» й багато-багато «капустяного листя».

БИКУ з Кроликом ділити нічого: вони пасуться на різних пасовищах і ніде не перетинаються. Та все ж зірки радять Биком зосередитися на тому, що він уміє робити найкраще – роботу.

ДРАКОН, який живе за формулою: «шик, блиск, краса», отримає можливість сяяти й запалювати оточуючих. **ЗМІЯ**, незважаючи на свою холоднокровність, протягом усього наступного року відчуватиме гарячу пристрасть.

Попередника Кролика **ТИГРА** очікує загалом непоганий рік, але йому не варто встрявати у сумнівні заходи, які б дивіденди за це не обіцяли.

У Новий рік слід увійти без будь-яких заборгованостей. Це стосується позик, оплати рахунків і, що важливо, стосунків. Розставте всі крапки над «і» у спілкуванні з близькими та друзями. Ті, хто лише гальмує ваше життя, вам точно непотрібні. І пам'ятайте: за що б ви не бралися, важливо зберігати почуття міри й гідність. Із Новим роком!

Рецепти смачних заїдків від Євгена Клопотенка

Відомий український кулінарний експерт, телеведучий та пропагандист національної кухні (а ще – засновник соціального проекту «Нове шкільне харчування») Євген Клопотенко закликав українців зробити Різдво та Новий рік суто українськими, а для цього приготувати знайомі з дитинства страви, якими частувала бабуся, або й спробувати їх уперше.

«Давайте так: нічого спільного, ніяких тобі страв радянських часів або від нашого прищеплюваного північного сусіда. Все лише наше рідне, все найкраще!», – написав шеф-кухар на своєму сайті <https://klopotenko.com/>, де розмістив цілу купу рецептів смачних заїдків. Саме так: не «закусок», а заїдків, як споконвіку казали українці.

Пропонуємо вашій увазі деякі з них.

Різдвяна кутя

Різдвяний стіл не можна уявити без куті та узвару, адже саме з них має починатися святкова вечеря.

Зазвичай кутю роблять із пшениці з сухофруктами, ме-

дом та горіхами. **«Ця страва вишита у наше ДНК. Вона така ж класна, як обійми найближчої людини. Водночас із нею можна гратися. Додати більше тих чи інших сухофруктів, горішків, маку. Все, як ви забажаєте!»,** – дає настанови Клопотенко. І додає, що кутю можна приготувати і з ячменем, перлової крупки, булгуру або рису з чорносливом.

Яворівський пиріг

Його готували ще наші прабабці на весілля та хрестини, до Різдва та Великодня. Кожна господиня використовувала свої рецепти тіста: дріжджове й на заквасці чи соді, але основа – гречка з картоплею – завжди була та сама. У піст яворівський пиріг готували без яєць та клали у начинку смажену на олії цибулю, а в інші дні додавали ароматні шкварки.

Для начинки кухар радить заздалегідь зварити до напівготовності 1 склянку гречки, відварити й потовкти 8 картоплин, додати 2 цибулини, нарізані дрібними кубиками й підсмажені на олії до легкої золотавої скоринки. Після цього слід додати до начинки напів-

готову гречку та вбити 1 яйце. Посолити за смаком і перемішати. Сам кухар дещо урізноманітвив старовинний рецепт і додає ще й сир Комо.

Тісто розділити на більшу й меншу частини (приблизно 2/3 та 1/3). Більшу розкочати тонким шаром і викласти на сковороду так, щоб утворилися бортики. Після цього покласти начинку й накрити зверху меншою частиною тіста, теж розкочаною в тонкий пласт.

Защипніть краї, змастіть пиріг яйцем і запікайте у розігрітій до 180 градусів духовці приблизно 40 хвилин.

Пундики з курячою печінкою та цибулею

Вони готуються майже так, як галушки, тільки не варяться, а смажаться на сковороді у великій кількості олії. Відомий кухар радить подавати їх із соусом зі сметани та зелені або соусом із натурального йогурту та солоного огірка. **«Буде смачно!»,** – запевняє він.

Палюшки зі шкварками

«Якщо в Італії готують ньокі, то у нас є своє, рідне, українське – картопляні палюшки. На смак вони дещо

схожі на галушки, а за формою на пальчики. Цю страву готувати дуже просто, водночас вона значно урізноманітнить ваше повсякденне меню», – переконує кухар.

Для приготування палюшок необхідно відварити картоплю й потовкти її. Однак використовувати блендер не варто, бо пюре стане клейким. Підійде й картопля, зварена вчора. На 4 картоплини візьміть 1 яйце,

2 ст. л. борошна, 1 ст. л. крохмалю, сіль до смаку. Усе це перемішайте, щоб вийшло туге тісто. Відщипуйте від нього невеликі шматочки й формуйте у вигляді тоненьких ковбасок (пальчиків). Зваріть у підсоленій воді. Полийте палюшки олією зі смаженою цибулею або зробить шкварки.

Крученики з м'яса

Цю страву ми зазвичай називаємо м'ясними рулетика-

ми, проте споконвіку українці називали її кручениками, адже начинку слід закручувати у шматочок м'яса, попередньо відбитий.

М'ясо підійде будь-яке: свинина, яловичина, курятина. Так само й начинка може бути різноманітною. Є. Клопотенко пропонує кілька варіантів: чорнослив із горіхами; обсмажені з цибулею гриби плюс сир; тушкована квашена капуста; сало з часником, до яких кухар додає ще й перець та твердий сир.

А щоб крученики були соковитішими, він поливає їх овочевим соусом із моркви, цибулі та томатної пасти.

Солодкі страви

Жодне свято не обходиться без солодкого. Є. Клопотенко нагадує, що українські господині на свята пекли різноманітні рулети та пироги з фруктовими начинками, печиво, рогаляки або пухкі пиріжечки.

Популярними були й мандрики – неймовірно смачна випічка з хрусткого пісочного тіста з ніжною начинкою: кисломолочний сир із маком і сметаною.

Згадав кухар іще один чудовий стародавній рецепт: запечені яблука з сиром та горіхами.